

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5451/07
20.05.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већи састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Наде Кљајевић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Општине Нови Пазар, коју заступа Општински јавни правобранилац Општине Нови Пазар, против решења Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско-правне послове 07 бр.463-02-00441/2004 од 14.05.2007. године, уз учешће заинтересованог лица АА, у предмету изузимања грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 20.05.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПONIШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско-правне послове 07 бр.463-02-00441/2004 од 14.05.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем ништи се решење Одељења за урбанизам, имовинско-правне, комуналне и стамбене послове Општинске управе општине Нови Пазар 03 бр.465-67/04 од 10.10.2006. године и предмет враћа првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу овог решења. Решењем првостепеног органа од 10.10.2006. године одбијен је захтев АА, ББ, ВВ и др. из __ 03 бр.465-67 од 22.09.2004. године за поништај - измену решења о изузимању Скупштине општине Нови Пазар 02. бр.465-26 од 06.11.1980. године означено као кат.парцела бр.аа ул. ГГ КО ДД у површини од 11,04 ара, као неоснован.

У тужби поднетој Врховном суду Србије тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде одредаба материјалног прописа и битних повреда поступка. Сматра да је спорна парцела делимично приведена намени, па не стоји констатација из образложења оспореног решења да иста парцела уопште није приведена намени. Наиме, евидентно је да је у овом предмету изузето земљиште делимично приведено намени па тужени орган поништавајући решење првостепеног органа погрешно закључује да се део земљишта које није приведено намени, у поновном поступку врати ранијим власницима. Сматра да према Закону о планирању и изградњи делимично изграђено земљиште се не може вратити ранијим власницима, због чега је тужени орган погрешно применио материјално право поништавајући решење првостепеног органа. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице АА у одговору на тужбу истиче да је решење туженог органа од 14.05.2007. године на закону засновано.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења у проведеном управном поступку утврђено је да је правноснажним решењем Општинског секретаријата за урбанизам и комунално стамбене послове СО Нови Пазар 02 бр.465-26 од 06.11.1980. године изузета кп.бр.аа КО ДД у површини од 11,04 ара ради реализације ДУП-а, у циљу отварања прилазног пута и проширења школског дворишта. Такође је вештачењем утврђено да је изузета парцела само делимично приведена намени у површини од 291м², односно само део који је изузет за улицу је приведен намени док већи део површине од 813м² који је био предвиђена за проширење школског дворишта, није приведен намени и на том делу - у дворишту нису изведени никакви радови. Тужени орган у образложењу оспореног решења стога закључује да су се, према одредби члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ бр.47/03...34/06), стекли услови за поништај праноснажног решења о изузимању наведене парцеле, због непривођења парцеле намени, ради које је изузета и указује да је без утицаја на одлуку у овој управној ствари измена првобитног планског акта. Према налазу и мишљењу вештака од 02.06.2005. године у списима предмета на основу утврђених чињеница и доказа са лица места мишљење комисије вештака је: „да је кат.парцела бр. аа делимично приведена намени тј. део који је изузет за улицу је приведен намени, а део за проширење школског дворишта није приведен намени већ има третман економског дворишта -

а део за проширење школског дворишта није приведен намени, већ има третман школског дворишта __ а, односно нису извршени никакви радови на терену у сврху ради које је изузето“.

Код оваквог стања ствари, по налажењу Врховног суда Србије оспореним решењем повређен је закон на штету тужиоца. Ово стога што је ради реализације ДУП-а предметна парцела само делимично приведена намени за део који је изузет за улицу, док већи део у површини од 813м2, који је био предвиђен за проширење школског дворишта није приведен намени, а одредбе члана 86. наведеног закона односе се на остало грађевинско земљиште, па се на основу става 7. тог члана закона може поништити само решење о изузимању тог грађевинског земљишта, а не и јавног грађевинског земљишта. При томе тужени не наводи на основу чега је утврдио да се не ради о јавном грађевинском земљишту, већ о осталом грађевинском земљишту, а у налазу вештака се констатује да је општина Нови Пазар донела одлуку о одређивању јавног грађевинског земљишта, које и нема у списима, и да се катастарска парцела 810 не налази на списку грађевинских парцела које чине јавно земљиште а нису спорне. Због тога, суд сматра да налаз вештака од 02.06.2005. године у списима предмета није довољно јасан и прецизан, као ни налог туженог органа из диспозитива оспореног решења, с обзиром да се предмет враћа првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу решења, с позивом на овај недовољно прецизан налаз и оцену вештака. Због тога је оспорено решење захваћено битним повредама одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97), јер чињенице, разлози и правни прописи из образложења оспореног решења не упућују на одлуку дату у диспозитиву, при чему диспозитив, а ни образложење решења не садрже одлуку о жалби, а у образложењу решења тужени само наводи да првостепено решење треба поништити.

У поновном поступку тужени орган је дужан да на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, правилном применом материјалног прописа, те без повреде правила поступка донесе ново на закону засновано решење.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу члана 41. став 2. у вези члана 38. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр.46/96), с тим што су примедбе суда из ове пресуде обавезујуће за тужени орган у смислу члана 61. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 20.05.2009. године, У.5451/07

Записничар Председник већа-судија

Весна Карановић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

ЈК